

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cavssa Helvetica Orthodoxae Fidei

Murner, Thomas

Lucernae, 1528

VD16 M 7034

D. Eckivs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29525

CONCLVSION QVARTA.

huius seculi sanctos expendantur aut conuertantur. At quia eiusmodi expense longis temporibus in imagines fuerunt conuersae, detractaque a uiuis dei templis, me iudice melius censeo, ultimoque deo gratius futurum, si in tales uiuas imagines fuisse sent conuersae, quas post se deus reliquerat, in pauperes uolo, timens nos neque deo neque sanctis in hoc bene complacuisse, sed in iram magis incitasse, quemadmodum & in ueteri testamento tales imagines uenerari saepius prohibuerit. Quanto plus in nos irasci deus ipse posset qui de his nihil nobis praecipit, & si uelle per doctrinam, qua nos monet scrutari scripturas doceri, qua sufficienter informamur quae sit dei uoluntas. Induxissemusque communem Christianorum turmam populi dei prescripturas in uerâ cognitione suâ gratiosâ uoluntatis, etiam in suorum beneficiorum misericordie eius, & oim quae ex diuina gratia nobis obuenerunt, etiam ubi nâ eum adorare & querere debemus. Ad instar huius etiam doceri potuissimus, ex sufficienti uerbi annuntiatiōe qd in suis electis deus fuisse opatus, sufficeret nobis qcqd fidei & charitatis Christi illis impeditum.

D. ECKIVS.

In nomine tuo dñe ihesu Christe, Amen. Decidere patiar fidem inutilē causâ non deseruentem, ante & post inducā, ad scripturas deueniens, quae bene doctus dominus ex germanicis Zwingli, Bellis & colloquijs induxit, quomodo Christus dixerit ueros adoratores in spiritu & ueritate adorare. Opinatur suo parvo intellectu ex hoc imagines non habendas impossibile ratus, si quem imago moneat & facit recordantem, non æque in spiritu deum adorare posse, quid enim impediat imago. Et dñi Henrici argumentū si bonū esset, nullus posset Christianorum orare, ois enim qui ad deū & ad crucifixum dñm Ihesum orationē facit, ipse in suo corde Christi subiungit imaginem, quomodo alioqui Christum adoraret. In scolis docemur intelligentem oportere fantasmata speculari. Nunc quoquo audite ad uetus peruenit testamentum Exo. xx.

Si quis

COLLATIO XLIII.

Si quis literas aut dñi sui mandatū falsarit, iniuste ageret, quā
to maioris iniuriæ dñs Henr̄icus obnoxius est, qui in tanta ui-
tor̄ doctoꝝ congregatiōne, uerbum dei falsificat. Sed noua
fides oportet ut sibi nouas singat scripturas, ut hinc eius error
firmet. Verba de imágīnibus sic in germanicū est interpreta-
tus, ante eas ne quis se inclinet, flectat, ne quis eas honoret,
adorēt, quod in scripturis nūsc̄ cōperiet, Hebraicis, Chal-
daicis, Græcis siue Latinis, apud fratrē uero suum in Christo
Zwingliū hoc reperiēt. Vt aut̄ breuitatiſtudeam, huic dicto
breuiter respōdeo, unicū ibi esse præceptū, in quo se deus ue-
nerari præcipit, adorari, & idolatriā interdici. Ideoꝝ quum
imagines interdicit, exponit quare fieri non debeant, in hūc
scilicet finem, ne adoren̄, exhibeaturq; illis diuina reueren-
tia. Hoc aut̄ ut uerū sit in scripturis reperiēt, Leui. xxvi. quas
met ipse dñs Henr̄icus induxit, & identidem falsauit. Non fa-
cietis uobis idola &c. ut adoretis ea, quis tam uelit esse stultus
ut Iudeos credat nullas habuisse imagines uel fecisse, habue-
runt enim propriā monetā, sicut scilos, supra quas imagines
urnæ & manna cuderant & uirgam Aaronis, sed & monetā
habebant peregrinā, super qua dño ostenderant imaginem
Cæsaris in Matthæo. Ex quo clare apparet error Zwingliū,
qui duo hīc præcepta facere nitit, ne scilicet imagines faciant,
& quod non adoren̄. Quum em̄ ter mille artis non nisi de-
cem præcepta fuerint dei, Moisi tradita, tam est Zwinglius
ingenio acuto, ut ex decem undecim faciat. Vt aut̄ dñs Hen-
r̄icus se errasse uideat, in manus assūmat dīctū iam allegatum
Leuit. xxvi. ibi nāq; præcepit deus ne qua statua aut insignis
aliquis lapis erigat, quum tamē unū Iosue sub queru erex̄
rit, Iosue xxiiij. Sed & probus Sāmuel, pri. lib. Reg. vij. cap.
Iapidē erexit, & hunc nominauit lapidē adiutorij, qui tamen
non iniuste egerūt. Hoc nempe factum non fuerat, ut iuxta
idolor̄ cultū adorareſ, imagines pro ſe ipsis non adoramus.
Nullus inq; tam est simplex quin lapides, ligna, argentū &c.
cognoscat

CONCLVSIO QVARTA.

cognoscat, sed ut ecclesia docet, oratio nostra tendit in id quod
imagineſ ſeu figuratur. Nunc ultra iterum scripturas falsificat,
Exo xx. Non me facietis, hoc me per Zwingliū eft additum,
ubi hinc contra dñi faciunt p̄ceptū Deit. & Apoc. Nihil ad
detis, h̄c tameñ ipsi uerbū addunt, quod totā ſententiā falsifi-
cat, nihil enim ibi aliud interdicit, ne deos ſibi faciant argen-
teos ſive aureos, ſed hi j idola ſunt. Tertio introducit Deute.
vij. quod altaria & imagines gentiū deſtruenter, bene erat &
rectū, idola namq; fuerāt. Vultigis dñs Henricus ex eiusq; progenitoribus, ex omnib; deniq; probis Christianis ferme
mille quingentoꝝ annoꝝ facere idolatras. Tam ſe doctrinā re-
putat & eruditū, ut credere auſit tot annis tot doctos, tot san-
tos Christianos ſcripturas non bene intellexiſſe, ſed ipſe in-
telligat, magna in eo eſſet pr̄aſumptio & audentia, a qua me-
rito abſteneſſe deberet. Dicit quoq; multa eiuſcēmodi in uete-
ritateſtamento eſſe, uerū dico contra idoloꝝ imagines. At ibi
in omnib; & totis ſcripturis nusq; reperiſſe uel iota unicū pro-
hibens imagines memoratiuas & monitorias, ſive doctrina-
les Christianoꝝ, procul dubio hoc ſi in ſcripturis fuiffet ueti-
tum, probi Christiani apostoloꝝ tempore & martyres non
fuiffent auſi, quū tamen diuus Athanasius ſcribat imaginem
crucifixi dñi, a S. Nicodemo uenerit, quā ludegi transfixerūt,
effluxeritq; miraculosus ſanguis in ciuitate Beripto undecim
ma die Noiembris. Hic queſo notate imagines a sanctis ori-
ginem habuisse, sanctoſq; illis uifuisse, a dei omnipotētia ue-
neratas a beatissimo patre Athanasio ſcriptis p̄ditū, multiq;
Iudeor; ob hoc ad Christi fidem conuerſos, quomodo ergo
quis dicere potest noſtræ cauſæ, hoc nō defeuire, quū Chri-
ſti imago tam efficaciter conſirmat. Ultra epiftolā Iohan., in-
ducit quāli imagines prohibentem, iterum ſcripturas falsificat,
nam grāce & latine idola prohibet, ideoq; & falſis ſcripturis
expugnare non potest ueras dei & sanctoꝝ imagines. Quod
aut̄ necq; imagines faciēdæ ſint addūcit Deut. xxviij. p̄ceptū
Cc

CONCLVSION QVARTA.

fuisse leuitis, quod alta uoce pronunciarent, hunc maledictū esse hominē qui īmagīnes faceret, & has in locū secretū reponeret. Dico dñe Henrice quomodo hic decidit a fratre uestro in Christo Sebastiano curiæ magisterulo, qui in Thuri censi colloquio præsidens admiserat quenq; domi se & eto habere posse īmaginē crucifixi, sed ad textū redeo, iterū ibide idolis loquit, quod ut uerū sit, textus se specificat, quas prohibeat īmagīnes, quas scilicet faciunt artifices, & abominatio erāt apud deū, alioqui pīctores non fūssent, neq; xij. leones Salomon ipse fecisset ad thronū suū, Paralip. ix. Necq; fūsset ausus aurifaber quisq; auiculā ad poculū aliquod fabrefacere neq; insignia quæpiā depingere. Aestimat se domi prædicare argumentū ludæ, contra Magdalēnā adferens, ut hæc tam præiosa in pauperes expendant. Respondeo quid iuuat pauperes parochiū in Gāstabulā illam tam nobiliter & sumptuose depictā, flammis exuississe. Tam ne est dñs noster mundo parcus, ut tantæ non supersint diuinitæ huic orbi, multa sunt olím in diuinū cultū profusa, cum quibus nihilominus & pauperibus est erogatū. Immensas diuinitias Salomon in templum prodegit, in quo tamen nihil aliud quam simplex cœlestis fūerat panis, sicut iij. Reg. habet vi. & viij. capitiblū. Omne em ex auro erat & lignis præciosis, quanto plus nos tñpates esse debemus erga deum in templis Christianorū, in quibus uiuus est panis cœlestis, sacro sanctum corpus Christi ihesu. Vetus extat prouerbiiū, unum facere, & aliud non omittere. Dñs uero Henricus si vtiq; in pauperū subuentione prædicare uelit, docebo eum ut homines moneat egentibus erogare, deo nō ob id parcí neq; tenaces, sed neq; templis, doceat aut exuestiū superfluitate, uoracitate & gula cibi potusq; & eius modi pessimis rebus pauperibus subuenire, ex eo dupliciter benefacturi, amaloscilicet abstinentes, & nihilominus quæ dei sunt deo dātes. Non est bonū dñm Henricū opinari, quæ le opus præstet seu melius sit, hoc inq; deus nouit. Audite tan men

CONCLVSION QVARTA.

men eius temerariū sermonē, audens dicere deum in nostris imaginib⁹ Christianis nullā habere cōplacentiā, quis hoc ei retulit, sacræ literæ non contradicunt, & profecto (ut réor) nullas e cœlo literas super ea re excepit. Ad unū indicat argu mentū deum non precepisse ut imagines fiant, ideo non sunt faciendæ. Hoc pro cornuto & forti semper argumēto est habitum apud nouos Christianos, usq; ad rebaptisator⁹ aduentum, ibi illis perspecta est hanc arguendi formā nihil ualere. Quare dñs Henricus hac forma uti nō debet, ubi enim Christus præcepit puerulos seu infantes baptisandos, adhuc tamē baptisantur. Vbi præcepit diem dñicum feriari, & tamen feriatur. Quod aut̄ dominus Henricus Christum inducit lohan. quinto dicentem, Scrutamini scripturas, nihil ad suū deseruit propositū. Ibi enim Christus ad uetus indicauit testamen tum quod de se testimoniiū præbeat. Ideoq; dilecte mi domine Henrice, & que potest uerbū dei in ecclesia induci, in qua sunt imagines, ac in uacua inani & indeuota ludaica ecclesia, in qua tamen plures fuere imagines quam nunc sunt in no vorum Christianorum ecclesia.

H E N R I C U S L I N C K .

D Rimo inducit doct̄or Eckius, quod pleraq; inducam ad caussam nō deseruiētia, sufficiēter induxi, & si putet ipse eadū taxat contra idola esse ueteris testamenti. Dico haec uerba Idolum, Simulachrum posse in germanicum interpreta ripro imaginib⁹. Longo enim tempore uidimus imagines nunc apud nos in magna reuerentia haberī, quippe quod ille inclinatum fuerat, fueruntq; inuocatæ & adoratæ, quasi una imago plus gratiam conferat quam altera, quod iam oculis est cernere, multa bona illic deportata, ubi aliquando miraculum factum est. Ibi enim creditum est, eum sanctū quem illi uenerandū extulerunt, hāc habere uirtutem & gratiā, ut optatis nostris subuenire possit. Quumq; deus omnipotens idolatriam prohibuerit in ueteri lege, etiam & apud nos hūc

Cc ij